

กถาวิตถุ
๑๐

พระธรรมเทศนา
หลวงปู่ปราโมทย์ ปาโมชฺโช

กถา วัตถุ

พระธรรมเทศนา หลวงพ่อปราโมทย์ ปาโมชฺโช

พิมพ์ครั้งที่ ๑

วิสาขบูชา ๒๕๖๑

จำนวน ๑๒,๐๐๐ เล่ม

สงวนลิขสิทธิ์

ห้ามพิมพ์จำหน่ายและห้ามคัดลอกหรือตัดตอนไปเผยแพร่ทางสื่อทุกชนิด โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้เขียน หรือมูลนิธิสื่อธรรมหลวงพ่อปราโมทย์ ปาโมชฺโช ผู้สนใจอ่านหรือฟังพระธรรมเทศนา สามารถดาวน์โหลดได้จาก <http://www.dhamma.com> ติดต่อมูลนิธิฯ ได้ที่ media@lptf.org, Facebook page ชื่อ มูลนิธิสื่อธรรมหลวงพ่อปราโมทย์ ปาโมชฺโช หรือ โทร. ๐๙๖-๙๓๕๖๓๕๙

ดำเนินการพิมพ์โดย

บริษัท พรีเม่า พับบลิชซิง จำกัด

๓๔๒ ซอยพัฒนาการ ๓๐ ถนนพัฒนาการ

แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ ๑๐๒๕๐

โทร. ๐๒-๐๑๒๖๙๙๙

หนังสือเล่มนี้มูลนิธิสื่อธรรมหลวงพ่อปราโมทย์ ปาโมชฺโช จัดพิมพ์ด้วยเงินบริจาคของผู้มีจิตศรัทธาเพื่อเป็นธรรมทาน เมื่อท่านได้รับหนังสือเล่มนี้แล้ว กรุณาตั้งใจศึกษาปฏิบัติให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งแก่ตนเองและผู้อื่น เพื่อให้สมเจตนารมณ์ของผู้บริจาคทุก ๆ ท่านด้วย

DHAMMA.COM

ช่องทางติดตามพระธรรมเทศนาของหลวงปู่ปราโมทย์
ป่าโมชุไซ และข่าวสารของวัดสวนสันติธรรม อย่างเป็นทางการ

1. เว็บไซต์ www.dhamma.com
2. Facebook Page ชื่อ Dhamma.com
3. Instagram ชื่อ Dhammadotcom
4. Line Official ชื่อ @Dhammadotcom
หรือใช้ QR Code นี้

คำนำ

หลวงพ่อปราโมทย์ ปราโมชโช เมตตา
แจกแจงธรรมะต่าง ๆ ที่ทำให้เจริญหรือเสื่อมใน
ทางโลกและทางธรรมไว้อย่างชัดเจน ในการแสดง
ธรรมที่วัดสวนสันติธรรม วันอาทิตย์ที่ ๑๘ มีนาคม
๒๕๖๑ เพื่อให้ลูกศิษย์ได้ฝึกตัวเองให้ทำหน้าที่
ครบถ้วน นำมาซึ่งความเจริญในธรรม อันมีความ
พันทุกข์เป็นที่สุด

มูลนิธิสื่อธรรมหลวงพ่อปราโมทย์ ปราโมชโช
จึงจัดพิมพ์เป็นหนังสือ เพื่อประโยชน์ในการ
เดินทางบนมรรคของเพื่อนนักภาวนาต่อไป

มูลนิธิสื่อธรรมหลวงพ่อปราโมทย์ ปราโมชโช
วิสาขบูชา ๒๕๖๑

กถาวัตถุ

๑๐

หลวงพ่อปราโมทย์ ปาโมชฺโช
แสดงธรรมที่วัดสวนสันติธรรม
๑๘ มีนาคม ๒๕๖๑

กถาวัตถุ

มีคำถาม พวกเราลองตอบแทนหลวงพ่อดู

ข้อที่หนึ่ง

**“มีกรรมอันไหนที่เมื่อเราทำมากๆ แล้วจะทำให้
เจริญทั้งทางโลกและทางธรรม”**

ข้อที่สอง

**“มีกรรมอะไรที่ทำมากๆ แล้ว จะเสื่อมทั้งทาง
โลกและทางธรรม”**

ข้อที่สาม

**“มีกรรมอะไรที่ทำมากๆ แล้ว ทางโลกจะเสื่อม
แต่ทางธรรมเจริญ”**

แล้วข้อสุดท้าย

**“มีกรรมอะไรที่ทำแล้ว ทางโลกเจริญแต่ธรรมะ
เสื่อม”**

ถ้าจะตอบนี้ยาวหลายชั่วโมง เอาย่อๆ ก็แล้วกัน

ข้อที่หนึ่ง ธรรมะที่ถ้าเรามี เราเสพ เราคุ้นเคย แล้ว เราเจริญทั้งทางโลกทางธรรม คือ การมี กัลยาณมิตร กับ การมีโยนิโสมนสิการ

อยู่ในโลก ถ้ามีกัลยาณมิตร จะช่วยกัน แนะนำอะไรดี ๆ ให้ กระทั่งเรื่องทำมาหากิน การมี กัลยาณมิตร อยู่ใน ๑ ใน ๔ ของคาถาที่ทำให้รวย การมีโยนิโสมนสิการ มีความแยบคายในการใช้ เหตุใช้ผล คิดพิจารณาอย่างมีเหตุผล อันนี้สำหรับ ทางโลก

สำหรับทางธรรม การมีกัลยาณมิตร แล้วก็ โยนิโสมนสิการเพียงอันใดอันหนึ่ง เป็นต้นทางของ อริยมรรค พระพุทธเจ้าบอกอย่างนี้เลย มี กัลยาณมิตรก็มีต้นทางของอริยมรรค มีโยนิโสมนสิการก็มีต้นทางของอริยมรรค แต่โยนิโสมนสิการของธรรมะกับโลกก็ไม่เหมือนกันทีเดียว

กัลยาณมิตรทางโลกกับทางธรรมก็ไม่เหมือนกัน กัลยาณมิตรทางโลกจะชวนเราลงทุนซื้อหุ้นบริษัทอะไรดีที่กำลังดี ที่ใกล้เจ๊งไม่เอา เขาแนะนำได้ โยนิโสมนสิการในทางธรรม ไม่ได้คิดเอาเอง ต้องดูว่าสิ่งที่เราทำตรงกับที่พระพุทธเจ้าให้ทำไหม สิ่งที่เรางดเว้น ตรงกับที่พระพุทธเจ้าให้งดเว้นไหม ถ้าเราไปทำสิ่งที่พระพุทธเจ้าให้เว้น ไม่ทำในสิ่งที่ท่านให้ทำ เรียกว่าไม่มีโยนิโสมนสิการ ใช้ไม่ได้

ข้อที่สอง **ธรรมที่เรามีมาก ๆ แล้วจะเสื่อมทั้งทางโลกทางธรรม คืออบายมุข** อันนี้ไม่ต้องอธิบายมากเลย เสื่อมทั้งทางโลกทางธรรม อยู่กับอบายมุข มี ๖ ตัว

๑. ดิ่มน้ำเมา
๒. เทียบกลางคืน กลางคืนควรจะเอาเวลาไว้

พักผ่อนหรือไว้ภาวณา ผ่าไปเที่ยวอยู่ตามฝั้บตาม
บาร์ กินเหล้าเมายาอะไรอย่างนี้ มันเจริญไม่ได้
ทั้งทางโลกทางธรรม

๓. ดูการละเล่นทั้งหลายทั้งปวง หรือจะดูซีรีส์ทั้ง
วันทั้งคืน ดูบอลได้รุ่งอะไรอย่างนี้ ก็เสื่่อมแน่นอน
เข้าขึ้นมาก็ตาแดงมาทำงาน แทบจะทำไมไหว
แอบมานั่งหลับในที่ทำงาน ดูบอลดิ๊กหรือดูซีรีส์
คือดูการละเล่น

๔. เล่นการพนันนี้ไม่ต้องอธิบาย

๕. คบคนชั่วเป็นมิตร อย่างเป็นพระ ไปคบพระชั่ว
ไปคบเทวทัต ก็เสื่่อม

๖. เกียจคร้านในการงาน อย่างโยมซี่เกียจทำงาน
ถึงเวลาทำงาน บางคนก็บอกว่าไม่อยากทำงาน
อยากภาวณา ให้เมียเลี้ยง ให้พ่อให้แม่เลี้ยง
หลวงพ่อเคยเจอคนหนึ่ง อายุตั้ง ๓๐ แล้ว ให้พ่อ
ให้แม่เลี้ยง แล้วเลี้ยงแบบเลี้ยงพระเลย ต้องเอา

กถาวัตถุ

อาหารมาประเคน ต้องรับ อะไรอย่างนี้ ไม่เจริญเลย เสื่อม เกียจคร้าน สิ่งที่ต้องทำ หน้าที่ที่ต้องทำไม่ทำ ละเลย อย่างเป็นพระ เกียจคร้านก็มี มีหน้าที่บิณฑบาต ก็ไม่อยากจะบิณฑบาต มีหน้าที่กวาดวัด ก็จะไม่กวาด อ่างโน่นอ่างนี้ ฝนตก แดดออก ร้อนไปหนาวไป เหงื่อเปียไป หิวไป ง่วงไป สารพัดเลย อิ่มเกินไปก็ทำงานไม่ได้ พวกนี้พวกขี้เกียจ เป็นทางเสื่อม

ดื่มน้ำเมา เที่ยวกลางคืน ดูการละเล่น เล่นการพนัน คบคนชั่วเป็นมิตร เกียจคร้านในการงาน ถ้าทำแล้วเสื่อมทั้งทางโลกทางธรรม

ข้อที่สาม **ธรรมะที่ทำแล้วทางโลกอาจจะเสื่อมถอยไป แต่ทางธรรมเจริญ** ลองไปดูในเรื่องกถาวัตถุ ๑๐ ข้อ เริ่มจากมกน้อย สันโดษ ฝึกใส่ในความสงบ ไม่คลุกคลี ไม่มั่วสุม ปรารภความเพียร

คือพิจารณาตัวเองแล้ว อกุศลอะไรยังไม่ละ
ก็ละเสีย กุศลอะไรยังไม่เจริญ ก็เจริญเสีย

๕ ตัวแรกนี้ มัคน้อย หมายถึง ปรรอธนา
น้อย รู้จักพอเพียง สันโดษ หมายถึง พอใจในสิ่ง
ซึ่งเราทำมาเต็มที่แล้ว ทุ่มเพลงไปแล้ว เราได้แค่นี้
พอใจ ฝึกไฟในความสงบ ถ้าวันๆ คิดแต่เรื่อง
ฟุ้งซ่าน ฝึกไฟไปทางฟุ้งซ่าน ไม่มีทางเจริญ ไม่
คลุกคลี ถ้าคลุกคลี เจริญไม่ได้ แต่อยู่ในโลก
ไม่คลุกคลีไม่ได้ อยู่ในโลก มัคน้อยมากๆ เลย
ทำงานแบบนิตเดียวพอกินแล้ว พรุ่งนี้มีกิน ไม่มี
กินก็ช่างมัน อย่างนี้อยู่ไม่ได้

ในทางโลก บางคนไปทำ ๕ ตัวแรกนี้
งานทางโลกเสื่อมลงไป แต่ในทางธรรมจะเจริญ

กถาวัตถุ

พอมิมีก็น้อย สันโดษ ใฝ่หาความสงบ ไม่
คลุกคลี ปรารถนาความเพียรแล้ว ก็ลงมือทำ ศีล
สมาธิ ปัญญา นี่คือนี่สิ่งที่จะต้องทำ ๕ ตัวแรกเป็น
เงื่อนไขที่จะทำให้เราทำ ๓ ตัวนี้ได้ ศีล สมาธิ
ปัญญา

ถัดจากศีล สมาธิ ปัญญาอีก ๒ ตัว
วิมุตติ วิมุตติญาณทัสสนะ เป็นผลจากการที่เรา
มีศีล สมาธิ ปัญญา เรียกว่า กถาวัตถุ ๑๐ เป็น
เรื่องที่พระพุทธเจ้าบอกให้ศึกษา ให้เรียน ให้ฟัง
ให้สอนกัน ในเรื่องกถาวัตถุ ๑๐ ท่านยกย่อง จนมี
พระองค์หนึ่ง พระปฐมสมณมณฑานีบุตร ได้รับยกย่อง
ว่าสอนแต่เรื่องกถาวัตถุ ทำกถาวัตถุด้วย สอน
กถาวัตถุด้วย เป็นหนึ่งเลย เรื่องนี้

ถ้าเราทำในสิ่งเหล่านี้ บางทีทางโลกหย่อน
ไป เพราะใจมันจะไม่เอาโลก ใจมันหนีโลก

กิจกรรมทางโลกอาจจะเสียไป แต่ถ้ามองในมุมที่ลึกซึ้งกว่านั้นอีก ถ้าเรามีองค์ธรรม ๑๐ ข้อนี้ เราเสื่อมจากโลกจริงๆ มันจะขึ้นไปอยู่เหนือโลก ขึ้นสู่โลกุตระ เพราะอย่างนั้นโลกนี้เสื่อมจริงๆ เสื่อมจากกิจการทางโลก จะขึ้นสู่โลกุตระ

ถ้าเราทำกถาวัตถุ ๑๐ นี้ ทางโลกอาจจะไม่ค่อยดี อย่างเจ้านายก็จะดูว่าพวกชอบเข้าวัดไม่ค่อยไว้วางใจ กลัวมันจะขี้เกียจ กลัวมันอย่างโน้นอย่างนี้ หรือกลัวมันบ้า คนส่วนใหญ่บางที่มันก็คิดว่าไปฝึกกรรมฐานแล้วจะบ้า

ถ้ามีกถาวัตถุ ๑๐ ข้อ มกน้อย สันโดษ ไร้หาความสงบ ไม่คลุกคลี ปรารภความเพียร อะไรที่เลวไม่ทำ อะไรที่ดีก็ทำ สรรวจเอา สิ่งที่จะต้องทำก็คือศีล สมาธิ ปัญญา ถ้าทำเต็มที่แล้วจะได้วิมุตติ ก็คืออริยมรรค อริยผล วิมุตติญาณ

กถาวัตถุ

ทัสสนะ ถ้าตามปริยัติ ก็คือปัจจุเวกขณะญาณ ต่อจากมรรคญาณ ผลญาณ จะเป็นการทวนเข้ามาสำรวจ ว่ากิเลสอะไรล้างแล้ว กิเลสอะไรยังไม่ล้าง กิเลสที่ล้าง ตัวไหนล้างเด็ดขาด ตัวไหนล้างชั่วคราว มันจะสำรวจ ถ้าเป็นขั้นสุดท้าย มันจะทำพระนิพพานให้แจ้ง ถ้ามีกถาวัตถุ จะเสื่อมจากโลก จะขึ้นสู่โลกุตระ จะทิ้งโลก

ข้อสุดท้าย ธรรมะที่ทำแล้ว ทำบ่อยๆ คุ่นเคย ทางโลกเจริญ ทางธรรมเสื่อม ก็กลับข้างกับกถาวัตถุ ทำสิ่งที่ตรงข้ามไป มากมาก โลกมาก หาความวุ่นวาย อยู่อย่างนี้ สนุก แต่ธรรมะเสียหายหมด

ที่เราไปเที่ยววุ่นวายทุกวันนี้ เรารู้สึกมีความสุขใหม่ กระทั่งเฮฮาปาร์ตี้ พวกกันไปทำบุญนุ่งนี้ บางทีก็สนุก ขึ้นรถทัวร์ไป เที่ยววัดโน้นวัดนี้

คลุกคลี รวมกลุ่มกัน ไม่เคยสนใจความสงบสุข
ไม่สนใจศีล สมาธิ ปัญญา

ทางโลกไปได้ เพราะโลกทุกวันนี้เป็นโลก
ของอธรรม พวกอธรรมมันเจริญรุ่งเรือง พวก
ธรรมะถดถอย ยุคนี้เป็นยุคที่อธรรมเจริญรุ่งเรือง
แต่ธรรมะถดถอย มาตรฐานสังคมนี้ชั่ว ใครที่ดี
เกินไป มันไม่ชอบหรอก ถ้าชั่วด้วยกัน ก็อยู่ด้วย
กันได้ ช่วยกันกอบโกยผลประโยชน์ไปได้ ต่างคน
ต่างก็ช่วยกันโลภมาก รวมฝูงกันไป ในทางธรรมะ
เสื่อมไปหมดเลย

ยุคที่ธรรมะเจริญ อธรรมถดถอย ใครทำชั่ว
สักนิดเดียว สังคมลงโทษ ยุคนี้ทำชั่ว สังคมไม่
ลงโทษเท่าไร เดียวนี้มีไซเชียล ไซเชียลก็ยังไม่เชื่อ
ไม่ได้ มันเป็นอารมณ์ มันไม่ใช่หลักการไม่ใช่
เหตุผล

อย่างเรื่องป่าเอาขวานมาฟันรถ ทีแรกก็
ด่าป่า พอคนบอกว่า นี่ขวางออกจากบ้านไม่ได้
คนตายจะทำอย่างไร ก็เห็นใจป่า กลับมาด่าคน
จอด การตัดสินของไซเซียลเป็นอย่างนั้น ยัง
เชื่อถืออะไรไม่ได้หรอก มันเป็นเรื่องข้างมาก
เรียกว่าประชาธิปไตย แต่ไม่ใช่ธรรมาธิปไตย ไม่
ได้ตัดสินกันด้วยธรรมะ อะไรถูกอะไรผิด ไม่ได้
ตัดสินอย่างนั้น

ฉะนั้นในยุคที่สังคมเต็มไปด้วยความชั่วร้าย
การทำความชั่วร้ายไม่ใช่ความผิดที่คนจะมองว่าผิด
ถ้าทุกคนคอร์ปชั่น ทุกพรรคคอร์ปชั่น มันแทบจะ
ไม่ใช่มีคำว่าถ้าด้วย แทบจะไม่มีคำว่าถ้าเลย
ทุกคนเป็นอย่างนี้ เหมือนๆ กัน ไม่เป็นไร ทฤษฎี
แมลงวันไม่ตอมแมลงวัน คนชั่วไม่ทำร้ายกัน
ปล่อยไว้ คนดีขึ้นมาค้ำ โดนเหยียบ ในสังคม

ที่แย่ การทำความชั่วนำความเจริญทางโลกมา ให้แต่ยังงักเสื่อมทางธรรม เสื่อมแน่อน

ถ้าจะพูดให้ละเอียดใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๓ ชั่วโมง พูดสั้นๆ พอ แล้วไปศึกษาเพิ่มเติม เอง

ไปภาวนาเข้า แล้วชีวิตจะได้ดีขึ้น แต่ต้อง รู้จักคำว่าหน้าที่ เป็นฆราวาสก็มีหน้าที่ เป็นพระ ก็มีหน้าที่ถ้าจะภาวนาแล้วทิ้งหน้าที่ มันก็เสื่อม

อย่างหลงพ้ออยู่ในโลก หลงพ้อไม่เสื่อม ทั้งๆ ที่หลงพ้อทำตามกถาวัตถุ ๑๐ ไม่เสื่อมทางโลก แล้วก็เจริญทางธรรมด้วย งานเราก็ทำได้ดี ทำได้เก่ง เพราะเราฝึกจิตเราดี สมาธิเราดี บางที เวลาหลงพ้อทำงาน บางทีจะส่งรัฐมนตรี เจ้านาย ทั้งหลาย มาชุมนุมอยู่รอบโต๊ะเราเลย คุยกันจ้อก

กณาวัตถุ

แจ้กๆ มารอเซ็น ถ้าสมาธิเราไม่ดี ตบะเราแตก
เครียดตายเลย เกร็ง เราศึกษาเอกสารเยอะเยอะ
ศึกษาคนเยอะเยอะ หาข้อสรุปออกมา อ่านรวด
เดียว หนังสือตั้งหนึ่งนี่หลงพ่อดูฟิบๆ ใช้เวลา
ไม่มาก เวลาอ่านหนังสือ อ่านตรงกลาง อ่าน
เฉพาะตรงกลาง ไม่ต้องอ่านหัวท้าย แล้วมันจะ
relate ได้เอง ถ้าสมาธิพอ แล้วลงมือพิมพ์เลย
คีย์เข้าคอมพิวเตอร์เลยทีเดียว ปริ้นท์ออกมา
ก็เซ็นได้แล้ว พอเจ้านายเซ็นเสร็จ เขาก็ไป
เรานี่หมดเรี่ยวหมดแรง

อยู่ในทางโลก ถ้าบริหารจัดการเป็นไม่
เสื่อมหรรอก มีศีลมีธรรม แรกๆ คนอาจจะหัวเราะ
แต่นานๆ ไปไม่หัวเราะ ตอนเรา (เป็นข้าราชการ)
ขึ้นน้อยๆ ไปนั่งโต๊ะกับผู้ใหญ่ เขากินเหล้า เราไม่กิน
ทำยังไงจะรักษาตัว รักษาศีลเราได้ ต้องใช้สติ

ใช้ปัญญามากมาย แต่พอเขารู้ว่าเราไม่กิน พอเราโตขึ้นมา ใครมานั่งโต๊ะเราไม่กล้ากินเหล้า ไม่กล้ามันกลับกัน ขอให้ตั้งใจให้เด็ดเดี่ยว

แต่รู้หน้าที่ ไม่ใช่ทิ้งหน้าที่ มีหน้าที่ทำมาหากิน ทำหน้าที่ที่เขาจ้างเรา มีหน้าที่ต่อเจ้านาย ต่อบริษัท มีหน้าที่ต่อลูกค้า มีหน้าที่ต่อครอบครัว เรา มีหน้าที่ต่อตัวเอง คือพัฒนาใจ ต้องรู้จักทำหน้าที่ให้ดี ถ้าทำงานอันหนึ่งแล้วหน้าที่ของเราเสียนี้ไม่ถูก อย่างหลวงพ่อกว่าจะได้บวช อายุตั้ง ๔๘ ปี หลวงพ่อมีหน้าที่ หลวงพ่อต้องเลี้ยงพ่อเลี้ยงแม่อยู่ พ่อแม่บุญธรรม จริงๆ เป็นระดับปู่ย่า แต่เขาไม่มีลูก เขาขอหลวงพ่อไปเลี้ยงแต่เล็กๆ แม่แท้ๆ ของหลวงพ่อยังอยู่

ที่นี้แม่บุญธรรมอายุ ๘๐ ปีตาย พ่อก็อายุประมาณเดียวกัน เราก็นึกทุกวันเลย ถ้าเขาตาย

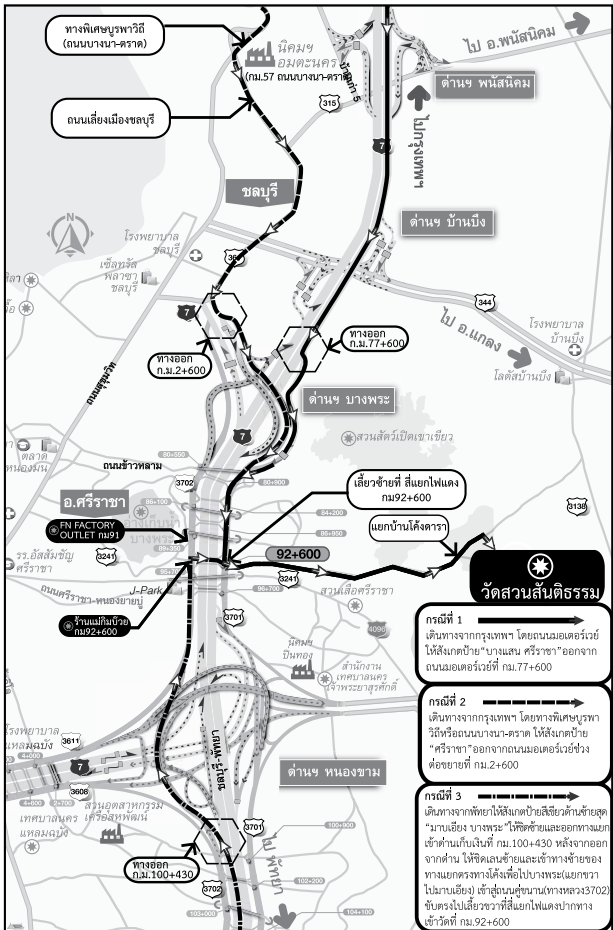
กณาวัตถุ

เราจะบวช แล้ววันหนึ่งก็นึกได้ มันเหมือนแข่ง
กลายเป็นไปชวนเขา “ไปอยู่วัดด้วยกันไหม” เขารู้
ว่าเราอยากบวช เขาพ่อเข้ามาอยู่วัดด้วย มีความ
สุขมากเลย อยู่บ้านธรรมดามีเด็กมาช่วยทำงาน
ที่บ้าน จ้างเขามา จะเหंगा ไม่มีคนคุยด้วย
มาอยู่วัด คนเรียงหน้ากระดานเข้าไปคุยด้วย ชอบ
มากเลย แกช่างคุย คุยๆ คุยเข้ายั่นเย็น พอ
ตกเย็นจะเข้าบ้าน ลูกขึ้นมา ขามันไม่ได้ออกกำลัง
เลย พับลงไป สะโพกหัก เข้าโรงพยาบาล จะไปผ่า
ก็ผ่าไม่ได้ เบาหวานขึ้น รอไปรอมา สำลักอาหาร
ปอดอักเสบ ติดเชื้อ ตายอยู่วัด (กับหลวงพ่อก) ได้
เดือนเดียว แต่ว่าได้อยู่วัดแล้ว

หลวงพ่อกมีหน้าที่ เราทำหน้าที่ของเรา
เต็มที่แล้ว มาบวช เราไม่นึกกังวลทีหลัง อย่างที่นี้
ก็มีพระองค์หนึ่ง ท่านทำมาหากิน เอาเงินไว้ให้พ่อ

ให้แม่ จัดสรรให้ ก็มีเวลาให้ตัวเอง อย่างนี้ทำ
หน้าที่ได้ครบถ้วนอยู่ ฉะนั้นไปฝึกตัวเอง

แผนที่แสดงเส้นทางไปวัดสวนสันติธรรม

วัดสวนสันติธรรม อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี โทรจอบวันและเวลาแสดงธรรม
 ของหลวงพ่อปราโมทย์ ปาโมชฺฐิ ได้ที่ www.dhamma.com/calendar
 หรือโทร. 096-9356359